Galleri 54
24 maj – 16 juni 2019
Vernissage fredag 24 maj kl 18–21
Konstnärssamtal söndag 16 juni kl 14

Hannah McDonald

The devil makes work for idle hands

Händer kan uttrycka en människas dolda känslor. De knackar och fingrar på saker, river, klappar och greppar. Vi använder händerna som verktyg, för att uttrycka känslor, för att hälsa och smeka. Men när är händerna overksamma i vårt dagliga liv? Vad vill våra händer naturligt göra när kroppen är overksam? Vi har flyttat våra upptagna händer från att sticka och reparera på ledig tid till att fingra på mobiler. Händer upprepar rutiner varje dag. De har lärt in och de faller tillbaka på naturliga rörelser, om det nu är att skrolla på en mobil, pilla på naglarna eller trumma med fingrarna; var och en har sin egen repetitiva vana för sina händer.

I utställningen framför konstnären en performance som en modell av den sysslolösa stunden där hon fyller utställningens timmar med en process koncentrerad endast på handen – ett verktyg fullständigt integrerat i kroppen. Konstnären sitter för sig själv varje dag på galleriet för att markera den tid som hon är sysslolös, och dokumenterar tidens längd med stickningens mönster – dagar markerade med färger och varje timme markerad med rött garn.

Besökarna får genom verken i utställningen möjligheten att börja ifrågasätta och reflektera över vad deras händer gör varje dag. Är vi verkligen medvetna om våra händers liv? Och använder vi dem på det sätt som vi vill? Som Darren Leader tar upp i sin bok 'Hands. What we do with them – and why' [UK: Penguin Random House, 2016], som varit en forskningsreferens för dessa verk:

De gamla varningarna att djävulen kommer att gripa tag i sysslolösa händer antyder att denna djävul är helt personlig, och kommer att vända våra händer tillbaka till våra kroppar om vi inte kontrollerar dem.

Arbete blir då vad som hindrar händerna från att återgå till att stimulera kroppens ytskikt.

Hannah McDonalds verk kretsar kring kroppens form. Hon ifrågasätter individens framställning av sig själv i samhället och överdriver abnorma kännetecken hos den mänskliga personan. Genom att hänvisa till självbiografiska erfarenheter och känslor förhåller hon sig till arkitekturen hos en plats med installationer som tvingar besökarna att bete sig på ett speciellt sätt; böja och vrida sina kroppar för att passa in och uppleva verket på ett liknande sätt som hennes egna performances. I hennes verk blir kroppen ett objekt, något som kan betraktas och reflekteras kring snarare än som man kan ha en relation till. Tyngdpunkten ligger på ett undersökande av kroppens fysiska dimensioner. Hannas fokus ligger på att få besökarna att känna och reflektera över vad hon, konstnären, har känt och känner; anspänning, klaustrofobi och obehag.

******

Hands can express the hidden feelings of a person. They tap and pick away at things, scratch, stroke and grasp. We use our hands as tools, to show emotion, to greet and caress. However, when are ones' hands idle in our current daily life? When the body is idle what do our hands naturally desire to do? We have moved our busy hands from knitting and fixing in free time to swiping and tapping on smartphones. Hands repeat routines everyday. They have learnt and fall back on natural movements, whether scrolling on a phone, picking at nails or the tapping of fingers; everyone has their own repetitive hand habit.

In this exhibition we see the artist as performer and model of the idle moment, filling the duration of time of the show with a process concentrated on the single use of the hand - a tool fully integrated within the body. The artist sits with herself each day in the gallery to mark the time she is idle, recording this duration within the pattern of the knitted piece - days marked in colours and each hour marked with a strip of red.

The viewer is invited through the works in this exhibition to begin to question and reflect on what their hands do each day. Are we truly aware of the life of our hands? And are they being used in the way we hope them to? As Darren Leader brings up in his book 'Hands. What we do with them – and why' [UK: Penguin Random House, 2016] , which has been a point of research for these works:

The old warnings that the devil will seize on idle hands in fact suggests that this devil is quite personal, and will turn our hands back to our own bodies if unchecked.

Work then becomes what stops the hands from returning to stimulate the body surface.

Hannah McDonald's work is centered around the form of the body. She questions the individual's portrayal of themselves in society and exaggerates abnormal characteristics of the human persona. Referencing autobiographical experiences and emotions she responds to the architecture of a space with installations that force the audience to directly engage in a particular way; bending and contorting their own bodies to fit and experience the work in a similar way to her own live performances. In her work the body becomes an object, something to be viewed and reflected on rather than to have a relationship with. There is an emphasis on the examination of the body's physicalities. Hannah's focus is on making the audience feel and reflect on what she, the artist, has felt and feels: tension, claustrophobia and unease.